

TIL
Udenrigsministeriet
Kontoret for FN og Globalt Udviklingssamarbejde
Att.: Kontorchef Dan E. Frederiksen

11-1-2006.

HØRINGSSVAR

Kvinderådet vil hermed gerne sige tak for at få mulighed for at kommentere Udenrigsministeriets udkast til Strategi for "The Promotion of Sexual and Reproductive Health and Rights".

I Kvinderådet er vi meget glade for, at Udviklingsministeren har prioriteret det højt at få denne emnekreds sat på den globale dagsorden – ikke mindst i sammenhæng med MDG-processen. Vi håber samtidig, at den kommende Strategi vil medvirke til at "opnå resultater - fra ord til handling", som den afsluttende overskrift lyder.

I Kvinderådet er vi enige i den rettighedsbaserede tilgang til emnekredsen, som er valgt, og som kobler Strategien tæt sammen med tidligere internationale vedtagelser. Vi er ligeledes meget tilfredse med de fokuspunkter, der er valgt for Strategien: Dels det internationale og det landebaserede niveau, og dels det tematiske med de 4 temaer: 1) At fremme ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders muligheder; 2) At forbedre seksuel og reproduktiv sundhed; 3) Unge adgang til information og sundhedstjenester; 4) Sammenhæng mellem handling i forhold til HIV/AIDS og Seksuel og Reproduktiv Sundhed og Rettigheder.

I selve teksten er der trukket en lang række centrale forhold frem, som det er afgørende fortsat at holde sig for øje, og specielt indenfor de 4 temaer beskrives de forhold, som strategien skal medvirke til at ændre, med mange gode eksempler. Her er der ikke meget at være uenige om.

Der, hvor Strategien imidlertid bliver mere uklar, er der, hvor de med gråt markerede punkter beskriver, hvad "Danmark" vil arbejde med sine "partnere" om. Fx er det ved alle 7 punkter på side 17 således meget svært at se hvilken aktør, der vil gøre hvad – og hvordan præcis Strategien vil gøre en forskel i forhold til tingenes tilstand i dag. Det samme gælder for punkterne på side 20 og 21. De punkter, der på side 11 beskriver, hvad "Danmark" vil gøre på landniveau, er ligeledes upræcise m.h.t. hvem, der skal gøre hvad. Her er det nærmest ren rådgivning, der er tale om.

Et enkelt af punkterne på side 11 er dog værd at hæfte sig ekstra ved, nemlig punkt 3, der handler om at fremme bedre koordinering imellem nationale regeringer, FN-organisationer og EU. I sig selv ser dette jo indlysende fornuftigt ud, men hvis man læser Udenrigsministeriets Organisationsstrategi vedr. UNFPA 2005-2008 (side 12), kan man desværre se, at danske krav til at UNFPA indkøber varer i Danmark er et vigtigt punkt. Da andre bidragydere vel kan finde på at stille samme krav, vil dette jo i hvert fald ikke fremme UNFPA's manøvretyghed m.h.t. koordinering.

Kvinderådet er meget enig i, at UNFPA er den helt centrale organisation i forhold til at fremme Strategien for "The Promotion of Sexual and Reproductive Health and Rights". Kvinderådet er derfor spændt på, om de forventninger, der stilles, vil afspejle sig i en øget tildeling af ressourcer for

2006 og frem. På UM's hjemmeside er det kun muligt at følge tildelingen til og med 2005, der med 180 mio.kr. ligger 20 mio. kr. under tildelingen til og med 2001.

For god ordens skyld skal vi lige præcisere, at vi ikke er enige i den måde prostitution omtales på i nederste afsnit på side 12. Kvinderådet mener ikke, at det er frugtbart at opdele prostitution i "tvungen" og "frivillig", idet der ved prostitution altid er tale om udnyttelse af en svagere part.

Afslutningsvis håber Kvinderådet, at det i Strategiens endelige udgave vil blive tydeliggjort, hvem der skal være de aktører, der sikrer, at der sker noget på området. Ikke engang i det afsluttende afsnit med overskriften "Achieving Results – from Words to Action" er der omtalt andet end monitorering – heller ikke fra ambassadernes side.

Med venlig hilsen

Randi Iversen
Forkvinde

Birgitte Husmark
Næstforkvinde og medlem af Rådet
for Udviklings samarbejde